

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧—ફાગણ. અંક ૮ મા.

પ્રભુસ્તુતિ

જ્યાં છે શીતલ દેશના મૃતતણી ધારા દ્વંસ તર્પિતી,
કાંતિ કેવલ કીર્ણની પ્રસરતી આનંદને અર્પિતી;
જે આ ભાઈત ભૂમિ રૂપ ગગને ઉડલાસને આચરે,
તેવા શ્રી જિન પૂર્ણ ચંદ્ર જનના કર્મ અંધકારો હરે. ૧

આત્માનંદ પ્રકાશનું આશાષ્ટક.

સગૃધરા.

સ્થાને સ્થાને પ્રભાવો જિન દરશનના પૂર્ણુતાર્યા પ્રકાશે,
અક્રાંધ આદિ સર્વે અગણિત જિનના ઉત્સવો તે વિકાશે;
ચૈત્યોમાં નિત્ય જામે જિનવર વિભુની પૂર્ણ પૂજાદરજે
આત્માનંદ પ્રકાશ પ્રગટ થયું ધરે આશ એવી ભમંજે. ૫

૧ પૃથ્વીને તૃપ્તિ આપનારી. ૨ કેવળ જ્ઞાન રૂપ કીર્ણ. ૩ તરતક્ષેપ
રૂપી આકાશમાં. ૪ કર્મ રૂપી અંધકાર. ૫ અષ્ટ પ્રકાર.

၇၆၁

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્થાપે શ્રી જૈનશાલા પ્રતિપુર^૧ મુદથી જૈનના બાલ સાર,
છાત્રો^૨ માટે રચાવે અશનવસતિના^૩ સદ્ગુહો રમ્ય આર;^૪
આપે શ્રીવેતનોને^૫ ધનિક જન બહુ ગાસિકો એક રંગે,
આત્માનંદ પ્રકાશ પ્રગટ થઈ ધરે આશ એવી ભમંગે. ૬
રાખીને સપ્ત સારો અખિલ અવનિર્મા ધર્મ કીર્તિ પ્રસારે,
આરાધે ધર્મ સાધે સુકૃત^૬ ચરણને કર્મના વૃંદા હારે;^૭
આપે દુષ્કૃત્ય^૮ મિથ્યા પ્રતિ વચન અટે મોહની સાથ જંગે,^૯
આત્માનંદ પ્રકાશ પ્રગટ થઈ ધરે આશ એવી ભમંગે. ૭
ગાશ આ પત્ર નિત્યે સૂરિવર વિજ્યાનંદના સદ્ગુણોને,
તેના ધર્મોપકારો સ્મરણીય કરશે જૈનના સન્નનોને;
સેવાથી સાર્થ^{૧૦} કરશે શુભ નિજ અભિધા^{૧૧} આત્મ આનંદધારી
આરાધી એક રંગે પરમગુણિ^{૧૨} પરિવાર તેનો વિહારી.^{૧૩} ૮

चिंतामणी.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પ્રાટ ૧૫૪ થી સર.)

પ્રકરણ ૭ મું.

સાઢવી વિધાશ્રીનુ' વર્ધમાન પુરમાં આગમન.

૧ દરેક નગરમાં. ૨ વિદ્યાર્થીઓ માટે. ૩ ખાવા અને રહેવાના વ્યાખ્યાન (બોલિંગ હાઉસ) ૪ સુંદર. ૫ માસિક રેશનરી શીપ ૬ સુકૃતાના આચરણને. ૭ -૮ કર્મના સમૂહ અપાવે. ૯ 'મિચ્છામિ દુક્કઃ' ૧૦ મોહની સાથે યુદ્ધમાં યગાધ કરે. ૧૧ સાર્થક-કૃતાર્થ. ૧૨ આત્માનાંદ પ્રકાશ એવા નામને. ૧૩ ઉત્કૃષ્ટ ગુણવાસો શ્રી વિજ્યાનાંદ સૂરિનો પરિવાર. ૧૪ સતત વિહાર કરનાર.

ચિંતામણિ.

૧૭૧

~~~~~

પ્રાતઃ કાલનો સમય વીતી ગયો હતો. ધાર્મિક શ્રાવકો પ્રભાતની નિત્યની ધાર્મિક ક્રિયામાંથી નિવૃત્ત થઈ વ્યવહાર માર્ગે ચલતા હતા. અનેક કર્મના જલને ઉત્પન્ન કરનાર વ્યવહાર માર્ગમાં પ્રવૃત્તિ કરતાં પણ આસ્તિક અને અધર્મનો ભય રાખનારા જેના ગૃહસ્થો ક્ષણે ક્ષણે ધર્મ ભાવનાને સંભારી સંભારી ચાલતા હતા. પ્રમાદી ગૃહસ્થો માત્ર સ્વાર્થ તરફ જ દ્રષ્ટિ કરી વ્યવહારના અનેક છલ કપટમાં બુદ્ધિ પૂર્વક પ્રવૃત્તિ કરતા હતા. જે પ્રવૃત્તિમાં લક્ષ્મીના મોહને વશ થઈ તેઓ સ્વધર્મની ઊચ્ચ ભાવના ભૂલી જતા હતાં. આશ્ચર્યની વાત એ છે કે, તેવા ગૃહસ્થો નિત્ય નિયમિત રીતે ધર્મ ક્રિયા કરતા હોય, અંતરંગ પ્રેમથી જિન પૂજા આચરતા હોય, ગુરૂની સમક્ષ ઉત્તમ શ્રાવકતા દર્શાવતા હોય, તથાપિ તેઓ વ્યવહાર માર્ગમાં તેથી વિપરીતજ પ્રવૃત્તિ કરતાં જોવામાં આવે છે. તેમનો વ્યવહાર ક્ષણે ક્ષણે છલ કપટથી ભરેલો જોવામાં આવે છે. સૂક્ષ્મ જીવની દયા પાલતા હોય પણ સ્થૂલ જીવ પ્રત્યે છલ કપટતાથી જ વધ ન છતાં વધના જેવી વર્તણૂક કરે છે. તેવા ધર્મભાસતા આડંબરીઓ ખરેખરા ધિક્કારને પાત્ર છે. આ વખતે એક સામાન્ય પુરૂષે આવી ઉપાશ્રયમાં ખખર આપ્યા કે, કોઈ સાધ્વી ધણી શિષ્યાના પરિવાર સાથે વિહાર કરી અહીં આવે છે. આ ખખર સાંભળતાં જ વર્ધ્ધમાન પુરના સંઘના અગ્રણી અને મુનિ વિચારવિન્યય તથા વૈભવ વિન્યયના રાગી કેટલા એક શ્રાવકો ઉભા થયા. અને મુનિસાહેબે વંદના કરી તે પરમ પવિત્ર સાધ્વી નો નગર પ્રવેશ કરવા પુરની બાહર આંબ્યા સ્વધર્મથી વિખ્યાત એવા એ સાધ્વીના સમાચાર

૧૭૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

~~~~~

શ્રાવક સમુદાયમાં પ્રસરવાથી ઘણાં શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓ એકઠા થઈ ગયા. સારા મહોત્સવનો દેખાવ સ્વતઃ થઈ ગયો. સર્વ સંઘ સન્માન ભક્તિ સાથે એ સાધ્વીના સમુદાયને નગરમાં લાવ્યો અને સાધ્વીઓ માટે નિર્માણ થયેલા જુદા ઉપાશ્રયમાં તેમને ઉતાર્યા.

વાંચનારને ઊત્કંઠા થઈ હશે કે, આ સાધ્વી કોણ હશે! એ પરમ પવિત્ર સાધ્વી વિદ્યાશ્રી હતા. જેમના સચ્ચારિત્ર અને જ્ઞાન વિષે આગલ વર્ણન કરવામાં આવેલું છે. એ સાધ્વી રત્ન પોતાના પૂજ્ય ગુરુશ્રીજીની આજ્ઞા લઈ સર્વ તીર્થ શિરોમણી શ્રીસિદ્ધગિરિની યાત્રા માટે રાજનગરથી વિહાર કરી નીકળ્યા છે. દૈવયોગે માર્ગમાં આવર્જ્જ્ઞમાન પુરમાં આવી ચડ્યા છે. એ મહા સાધ્વી જ્યારે રાજનગરથી નીકળ્યા ત્યારે તેના સાંભલવામાં આવ્યું હતું કે, પોતાનો સંસારી બંધુ ચિંતામણિ એકા એક નાશી ગયેલ છે. વલ્લભીપુરમાં અમૃતચંદ્ર જેવા શ્રાવક શિરોમણિ પુત્રની મહાન ચિંતામાં આવી પડ્યા છે. ચિંતામણિના લોપ થવાથી વલ્લભીપુરમાં અનેક ચર્યાઓ ઉદ્ભવી છે. પોતાના પૂર્વના સંસારી માતા પિતાની ઉપર એ એક સંકષ્ટનું વાદલ આવી પડ્યું છે. આ સાંભલ્યા પછી વૈરાગ્ય રંગથી રંગિત અને ચારિત્રના ચલકાટથી સુશોભિત એ સદ્ગુણી સાધ્વીને પોતાના બ્રાતૃસંબંધ વિષે કાંઈ ચિંતા થઈ ન હતી. તેમ પોતાના માતા પિતા દુઃખી છે, એવો પણ વિચાર આવ્યો ન હતો, માત્ર તેમની મનોવૃત્તિમાં એટલું રકુરું હતું કે, આ સંસારનો સંબંધ હવે મારે માન્ય નથી. મારી સ્થિતિ રૂપાંતર થઈ છે. મારા ચારિત્રને અંગે સર્વ ગ્રાણી મારે સમાન છે. તથાપિ મારા સંસારના સંબંધને લઈ તે ઉપધારી માતા પિતાની પાર

ચિંતામણિ.

૧૭૩

લોકિક સ્થિતિ સુધરે તેવી મારે ઈચ્છા રાખવી જોઈએ. ચિંતામણિ એકજ પુત્ર છે. તેથી તેના માતા પિતાનો મહાન મોહ તેની ઉપર વિશેષ છે. તેમની મોહાત્મક દ્રષ્ટિમાં ચિંતામણિ એકજ કેંદ્ર સ્થાન છે. સ્વધર્મતાથી ભરપૂર એવી વૈભવ સંપત્તિનો ભવિષ્યનો ભોક્તા તેઓ તેનેજ જોવે છે. તેની નવયૌવના અને રૂપસંપન્ન સ્ત્રી વિમલા તરફ દ્રષ્ટિ કરતાં તેમને વિશેષ ખેદ થાય તેવું છે. આવી મોહાત્મક સ્થિતિમાં આવી પડેલા સંસારના માતા પિતાને ચિંતામણિના જવાથી ધાર્મિક વૃત્તિનો વિચ્છેદ થશે. સંસારી પિતા અમૃતચંદ્ર શેઠ પ્રતિદિન નિશ્ચિંત થઈ આવક ધર્મ આચરતા હતા, પ્રાચે ગુરૂશ્રી વિમલ વિજય નો યોગ હોવાથી તેમની પવિત્ર મનોવૃત્તિમાં ધર્મ તત્વના ઉપદેશનું સિંચન થયા કરતું હતું. અત્યારે ચિંતામણિના જવાથી તેમના ધર્માચરણમાં મોટી સ્ખલના પડશે. જ્યાંસુધી પુરૂષ સંસારના મોહમાં ફસાએલો છે. ત્યાં સુધી કદી તે ધાર્મિક હોય તોપણ સંસારી આધિ, ભાષાધ અને વ્યાધિનો ભોગ થયા વગર રહેતો નથી.

વિશેષ ચિંતા તે થાય છે કે, એ ચિંતામણિ સામગ્રે ગુમ થયેલ હશે તેના માતાપિતા તરફનો અસંતોષ કદિ થયો હોય તેને સંભવ નથી. સદ્ગુણી વિમલા તરફથી પણ તેને ઉદ્વેગ થવાનું કારણ મલે તેમ નથી, એ કુલીનખાલા ધાર્મિક વૃત્તિવાલી અને પતિ ભક્ત છે. જે આ અસાર સંસાર પ્રત્યે તેને કોઈ કારણથી અભાવ થયો હોય, અથવા ગુરૂ વર્ય શ્રી વિમલવિજયજીની ભવભેદિની દેશનાથી તેના અંતરંગમાં વૈરાગ્યભાવ પ્રગટ થયો હોય, અથવા તે કોઈ શિષ્યની તૃણાવાલા હુલ્લેક મુનિએ તેને ભમાવી નસાડ્યો હોય તો તે વલ્લીપુરમાંથી એકા એક ચાલ્યો જાય, તે શિવાય તેના પક્ષ-

968

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યત થવાનો કાઈપણ હેતુ જોવામાં આવતો નથી. આમ ચિંતવન કરતા સાધ્વી વિદ્યાશ્રીએ છેવટે કહ્યું હતું કે, હે જૈનશાસનના અધિ-
 ણાયક દેવતાઓ, મારો એ સંસારી બંધુ સન્માર્ગે દોરાય તેવી પ્રેરણા કરજો. તે કાઈ મિથ્યાત્વના મહા પંકમાં લેપાશે નહીં. તે ભવપા-
 શમાં બંધાવાને વલ્લભીપુરમાં કદિ પાછો ન આવે અને મોહમગ્ન માતાપિતાને કદિ સ્વાર્થી સુખ ન આપે, તેથી કાંઈ ચિંતા કરવાનું નથી પણ તે ગમે ત્યાં જઈ શ્રાવક કુલને દીપાવે, તેના ધાર્મિક પિતા ના પ્રખ્યાત નામને નિર્મલતાથી પ્રકાશિત કરે અને આર્હત ધર્મની પવિત્ર ક્રિયાઓનો તે અધિકારી રહે એટલીજ વાંછના છે, તે દરમી-
 યાન જો ચિંતામણીના ભાગ્ય અનુકૂલ હોય, ઉત્તમ પુણ્યની શ્રેણિ જાગૃત હોય, શ્રાવક ધર્મની આરાધના અને આર્હત પ્રણી પૂજા સફળ થવાની હોય તો તે જૈન દીક્ષાથી અલંકૃત થઈ આત્માને કૃતાર્થ કરજો. મારા સંસારી બંધુને જૈન મુનિના વેષમાં જોવું તે મને કેવો આનંદ થાય ? એ પવિત્ર મુનિને ત્રિકરણ શુદ્ધિથી વંદના કરવાનો ઉત્તમ સમય મને શું કદિ પ્રાપ્ત થશે ? અહો ! મારા સંસારી બ્રાતાને ચારિત્રથી અલંકૃત થયેલા જોવાને અને તેમને વંદના કરી ઉત્તમ ભાવના ભાવવાનો શુભ અવસર સંપાદન થાય એમ મારી અંતરંગ ઇચ્છા છે. આટલું કહી પાછા તે પવિત્ર સાધ્વી બોલ્યા કે, ભવ વાસનામાંથી મુક્ત થઈ, જન્મજરા અને મૃત્યુનો મહાસાગર ઉત્તરવા ચારિત્ર રૂપ નાવમાં હું બેઠી છું. મારો ધર્મ વિરતિ પ્રધાન છે. મારે હવે પૂર્વના સંસારનો કાંઈ પણ સંબંધ નથી. માતા, પિતા, બ્રાતા અને અન્ય સંસારી સંબંધીઓનું સ્મરણ કરવું તેમના સુખદુઃખનું ચિંતવન કરવું અને તેમના હિતને ખાતર

ચિંતામણિ.

૧૭૫

સંકલ્પ વિકલ્પ કરવા એ મારા સાધ્વીધર્મથી વિપરીત છે. તથાપિ પૂર્વ સંબંધના પાશબંધને લઈ મેં જે કાંઈ શુભાશુભ ચિંતવ્યું હોય, જે કાંઈ મનોવૃત્તિમાં વિચાર તરંગ ઉછાલ્યા હોય અને તેથી જે મલિન કર્મની છાયા લાગી હોય તો તે મિથ્યા દુષ્કૃત હશે.

સાધ્વી વિદ્યાશ્રીએ પૂર્વ જ્યારે ચિંતામણિના અદ્રશ્ય થવાના ખખર સાંભળ્યા હતા, ત્યારે આ પ્રમાણે ચિંતવ્યું હતું, તે સાધ્વી આજે વર્દ્ધમાનપુરમાં આવી ચડ્યા છે. પોતાનો સંસારી બંધુચિતામણિ ચારિત્ર ધારી થઈ મુનિ વિચારવિજયની સાથે તેજ નગરમાં રહેલ છે, સાધ્વી વિદ્યાશ્રીને તે વાતની ખબર નથી. ચિંતામણિની જે સ્થિતિ જેવાની પોતે પૂર્વે ભાવના કરેલ તે સ્થિતિ પુણ્યયોગે ચિંતામણિને પ્રાપ્ત થઈ છે. ચતુર ચિંતામણિએ ચિંતામણિ જેવા જૈન ધર્મના પસાયથી યતિધર્મ સંપાદન કરેલો છે. અત્યારે ચિંતામણિ વલ્લભીપુરના નગરશેઠ અમૃતચંદ્રનો સંસારી પુત્ર નથી પણ તે શ્રી સર્વ શાસન શિરોમણિ શ્રી જૈન શાસનના પ્રવર્તક શ્રી જ્ઞાતપુત્રના પરિવારનો ધર્મ પ્રભાવી પુત્ર થયેલો છે—મુનિધર્મનો ધુરંધર થયેલો છે અને ચારિત્રના તેજથી પ્રકાશતો ભવતારક જીવનગગનનો તારો અનેલો છે.

સાધ્વીજીના પરિવાર સાથે વર્દ્ધમાનપુરના ઉપાશ્રયમાં સાધ્વી વિદ્યાશ્રીએ વિશ્રામ લીધો. નગર પ્રવેશના મહોત્સવમાં ભાગ લેવા આવેલા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ તેમના આતિથ્ય માટે અનેક પ્રાર્થના કરતા હતા તે સમયે જ્ઞાન ગૌરવથી પ્રકાશિત એવા સાધ્વીશ્રીએ એટલો એક ઉપદેશઆપી સંધના અગ્રણી લોકોને પુછ્યું—શ્રાવકજી, આ નગરમાં દેરાસર ઠેકલા છે ? કોઈ મુનિરાજનો યોગ છે કે નહીં ?

૧૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાવ્રતા મહાશયાના આ વચન સાંભરી વર્ધમાનપુરના સંઘપતિએ વિનયથી અંજલિ જોડી કહ્યું. પૂજ્ય ગુરુણીજી, આ નગર પ્રાચીન છે, કદપ સૂત્રમાં અસ્થિગ્રામથી જોલખાતું જે નગર તે આ છે. અહિં નગરની બાહેર શ્રી મહાવીર સ્વામીના પગલા અને શૂલ-પાણિ યજ્ઞની પ્રતિમાં છે, તે શિવાય સહેરની વચ્ચે એક લઘ્ય જિનાલય છે. હાલ બે મુનિવર અહિં વિચરે છે. તેમના વિચાર-વિજય અને ચંદ્રવિજય એવા નામ છે મુનિ ચંદ્રવિજય ને તેમના ગુરુ વૈભવવિજય એવા નામે પણ બોલાવે છે. તેઓની દેશના સર્વોત્તમ છે. વર્ધમાનપુરની શ્રાવક પ્રજા તેમની અપૂર્વ દેશનાનો લાભ લે છે. તે સાંભણતાંજ સાધ્વીજી જિનાલયના અને તે મુનિઓના દર્શન કરવાને ઉત્સુક થયા વર્ધમાનપુરનો શ્રાવક સમુદાય પોતપોતાને સ્થાને જવા લાગ્યો. કોઈ કોઈ શ્રદ્ધાલુ શ્રાવક સાધ્વીજીને ચૈત્ય તથા મુનિઓના વસતિ સ્થાન ખતાવવા બેસી રહ્યા. પોતાના ઉચિત ઊપકરણા મુઠી વિશ્રાંત થઈ સાધ્વીજી શિષ્યાઓના પરિવાર સાથે બેઠા થયા. અવશિષ્ટ રહેલા શ્રાવક શ્રાવિકા તેમના ચરણની રજના સ્પર્શથી પવિત્ર થતાં સાથે ચાલ્યા. સર્વ સમાજ જિનાલયના દર્શન કરી મુનિ વિચારવિજય અને ચંદ્રવિજયના ઊપાશ્રય તરફ વળ્યો.

અપૂર્ણ.

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

નર્મદા સુંદરી.

(ગત અ કના પૃષ્ઠ ૧૬૨ થી શરૂ.)

આ પ્રમાણે કહી રૂપિદત્તા વિરામ પામી. તેના નેત્રમાં માત્ર પ્રેમ ને લીધે અશ્રુ ધારા ચાલવા લાગી. છેવટે પ્રયાણના પ્રણામ કરી રૂપિ-

નર્મદા સુંદરી.

૧૭૭

દત્તા પોતાના પતિ રૂદ્રદત્તની સહ ચારિણી થઇ. બંને દંપતી સર્વથી છુટા પડ્યા પછી સ્વદેશ તરફ રવાને થયા. રૂદ્રદત્ત કપટ શ્રાવક બની રૂષિદત્તાને પોતાના વતનમાં લાવ્યો. પુત્ર દર્શનની આતુરતાથી દુઃખી એવા માતા પિતાને મળ્યો. પુત્રને રૂપવાન વધૂ સાથે આવેલો જોઇ તેઓ અપાર હર્ષ પામ્યા.

રૂદ્રદત્તનું કુટુંબ મિથ્યાત્વી હતું. શ્રાવક કુલની પવિત્ર રહેણી કરણી તેના કુલમાં હતી નહીં. તે કુદેવ, કુગુરૂ અને કુધર્મને માનનારો હતો. મિથ્યાત્વની મલિન છાયા તેના કુટુંબ ઊપર પૂર્ણ રીતે પડી હતી તેના કુટુંબના આચાર વિચાર શ્રાવકાચારથી વિપરીત હતા. જીવ દયાની પવિત્ર લાગણી તેનાથી દૂર હતી. ગાલ્યા વગરના જલનો ત્યાં ઊપયોગ થતો હતો. શારીરિક સંસ્કાર માટે અપ્રાસુક જલ વપરાતું હતું. દરેક શારીરિક ક્રિયા જતના વગર કરવામાં આવતી હતી. રાત્રિ ભોજનો દુરાચાર તેમનામાં સારી રીતે પ્રવર્તતો હતો. વિનય, દયા, સમાનભાવ, ઉપશમ અને ભાવના એ આર્હત ધર્મના સદ્ગુણો તેમનામાં ખીલકુલ જોવામાં આવતા નહતા.

આના મિથ્યાત્વી કુટુંબના સંસર્ગમાં રૂષિદત્તા સંસકૃત થઇ. એ શ્રાવકની સુતાને પ્રથમતો તેમના તરફ તિરસ્કાર થતો હતો પણ કપટ માં ઢાલિદ રૂદ્રદત્તે તેને મોહ વશ કરી મિથ્યાત્વના સંસ્કાર સાથે શનૈઃ શનૈઃ જોડી દીધી હતી. મિથ્યાત્વની મલિનતામાં તે પ્રતિ દિન લિપ્ત થતી ગઇ. સ્ત્રીઓને પ્રાપ્ત કરીને પતિની અનુકૂલતા સાચવવી પડે છે. ગમે તેવી દ્રઢતા વાલી ગમે તેવી ધર્મચુસ્ત વનેતાઓ હોય પણ તે પુરૂષની પ્રબલ પ્રકૃતિની આગલ ટકી શકતી નથી. તે શ્રાવક શિરો-મણિ રૂપભસેનની પુત્રી અત્યારે રૂપાંતર ને પામી ગઈ હતી. શ્રાવક

૧૭૮

આત્મનંદ પ્રકાશ.

કુલના સદાચારથી તે વિમુખ થઈ હતી. હું કાણુ છું, મારા પિતાનો ધર્મ કયો છે? ઈત્યાદિ પશ્ચાત્તાપ કરવાનો અવકાશ પણ તેના મિથ્યાત્વી હૃદયમાં ઉદ્ભવ્યો નહીં. રૂદ્રદત્તે પોતાની કપટ જલમાં એક ઉત્તમ કુલની શ્રાવિકાને ફસાવી દીધી. આલોક અને પરલોકમાંથી એક નિર્દોષ બાલાને બ્રહ્મ કરી પરમ શ્રેય કરનાર સમકિતના દિવ્ય શ્રૃંગારથી રહિત કરી દીધી.

સંસર્ગનો દોષ સર્વથી પ્રબલ છે. તેમાં મલિન સંસર્ગ વિશેષ બલવાન છે. આશ્રવૃક્ષ અને લીંબડાના મૂલ એકઠા થાય તો લીંબડાના સંસર્ગથી આશ્રવૃક્ષ લીંબડાના શુણ્ણને પામે છે. દુર્ગંધી પવન સુગંધનો પરાભવ કરે છે. સર્વ વર્ણની ઉપર કૃષ્ણ વર્ણ વિશેષતાથી વ્યાપે છે. તેવી રીતે તે રૂપિદત્તના સંસર્ગથી તે બ્રાહ્મ થઈ ગઈ હતી.

પ્રકરણ ૮ મું.

પશ્ચાત્તાપ.

સાચકાલનો સમય હતો. બાનુના કિરણો પોતાનું કર્તવ્ય પૂર્ણ કરી એક પછી એક એમ અંતર્ધાન થતા હતા. જગતની જાત અવસ્થા નો છેડો આવતો હતો. આ સમયે એક કિશોર વયનો પુત્ર માતાની સાથે બેઠો હતો. તે નવ યૌવન રંગિત કુમારને જોઈ માતા મનમાં આશાના તરંગ ઉછાલતી હતી. પુત્રના પ્રેમથી માતૃવાત્સલ્ય પ્રદર્શિત થતું હતું.

વાંચનાર, અધીરા થશે નહીં એ માતા અને પુત્રને તમને જાણ-જાવવામાં આવશે. એ માતા તે આર્કૃત ધર્મથી બ્રાહ્મ થયેલી રૂપિદત્તા છે. તે કુમાર તેનો મહેશ્વર દત્ત નામે પુત્ર છે. તે નવ યૌવનમાં આવેલો છે. આ સમયે પુત્રને જોઈ માતા રૂપિદત્તા અનેક સંકલ્પ

નર્મદા સુંદરી.

૧૭૬

વિકલ્પ કરતી હતી. પુત્ર તરફથી પોતાને થવાના ભવિષ્યના લાભ માટે અને પુત્રના ગૃહસ્થાવાસને માટે નવ નવા મનોરથ કરતી હતી.

આ સમયે એક પુરૂષ વર્ધ્ધમાન નગરથી આવ્યો. માતા અને પુત્ર જ્યાં બેઠા હતા, ત્યાં તે હાજર થયો. રૂષિદત્તાએ તેને સ્વાગત કરી કુશલતા પુછી. તે પુરૂષે નમ્રતાથી કહ્યું, બેન રૂષિદત્તા, જો તમને ખેડું ન લાગેતો હું એક અઘટિત સંદેશો કહેવા આવ્યો છું. વર્ધ્ધમાનપુરથી શેઠ રૂષલસેન અને શેઠાણી વીરમલીએ મને મોકલ્યો છે. તમે ઘણાં વર્ષ થયા વર્ધ્ધમાનપુરમાં આવ્યા નથી. પિતૃગૃહમાં આવવાની તમારી ઉત્કંઠા થતી હશે. પુત્રીનો પ્રેમ માતાને મલવા વિશેષ હોય છે, અને માતાઓ પુત્રી તરફ વિશેષ માયાલુ હોય છે. એવા કારણથી તમે ઘણીવાર પિતૃગૃહમાં આવવાના સંદેશો મોકલો છો પણ તમને ત્યાં તેડી લાવવાને તમારા માતા પિતાની ઇચ્છા નથી. તેઓ તમને જોઈ આનંદ પામવાના નથી. એ વાત જાણવા ખાસ મને મોકલ્યો છે. તમારા પૂજ્ય માતા પિતાએ કહ્યું છે કે, “પુત્રી રૂષિદત્તા તું શ્રાવક ધર્મથી બ્રહ્મ થઈ છું. તારા પિતાની જે પ્રતિજ્ઞા હતી તે તારા પતિ રૂદ્રદત્તે કપટથી ભંગ કરી છે. તેણે મિથ્યાત્વી છતાં કપટથી શ્રાવક બની અમને છેતર્યા છે. કદિ તેવો મિથ્યાત્વી મલિન પુરૂષ તેવું કામ કરે પણ તારા જીવી કુલીન શ્રાવિકા તેવા દુષ્ટ પતિને અનુસરી શ્રાવક ધર્મ છોડી દે એ કેવી વાત? કુલીન શ્રાવિકાઓ ગમે તેટલું સુખ હોય તો પણ મિથ્યાત્વનો અંગીકાર કરતી નથી. કદિ વિપત્તિ પડે તે સાહન કરવી પણ પોતાનો ધર્મ છોડી દેવો ન જોઈએ. પુત્રી, અમે સાંભળ્યું છે કે, તેં આર્હત ધર્મનો ત્યાગ કર્યો છે. તારા દૃઢ્યમાં મલિન સંસ્કારોએ વાસ કર્યો છે. તારા આ કૃત્યથી અમને લજ્જા

૧૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવે છે. અમારા પવિત્ર શ્રાવક કુલને તે કલંકિત થયું છે. પુત્રી, જે તારી ઉપર મહા સંકટ પડ્યા હોત તે સહન કરવા હતા પણ આવું અનુચિત કાર્ય કરવું ન હતું. આવા મલિન કર્મથી તે તારે માનવ ભવ બગાડ્યો છે અને તારા જન્મશ્રી પવિત્ર એવા આત્માને નારકીનો અધિકારી કર્યો છે. તારા જેવી મિથ્યાત્વમાં મગ્ન થયેલી પુત્રીનો સંસર્ગ કરતાં અમને ભય લાગે છે. અને તને વિશેષ કહેવાથી પણ અમને કર્મ બંધનનો ભય લાગે છે. તારા હિતની ખાતર આ સંદેશો કહાવ્યો છે. જેને તું ક્રોધ શોકાદિ કર્યા વગર ઉપદેશ રૂપ માની લેજ. ”

આ પ્રમાણે કહી તે પુરૂષ વિરામ પામ્યો, એટલે રૂષિદત્તા બોલી ભાઈ, માતા પિતા એજ કહાવ્યું છે, તે યોગ્ય છે. મારા કર્મ યોગે હું ધર્મ બ્રષ્ટ થઈ છું. સ્ત્રી જાતિનો ચપલ સ્વભાવ મેં બરાબર સાર્થક કર્યો છે. શ્રાવક કુલની બાલિકા મારા જેવી થશે નહીં. આ અધમ પુત્રીએ શ્રાવક કુલમણિ રૂપભસેનશેઠ જેવા પિતાના કુલને કલંકિત કર્યું છે. પરમ શ્રાવિકા વીરમતીની કુદિને લજ્જા પાત્ર કરેલ છે. ભદ્ર, તમારા કહેવાથી મને કાંઈ પણ ખોટું લાગ્યું નથી. મારા માતા પિતાએ જે સંદેશો કહ્યો છે તે સત્ય છે. હું હવે એ પવિત્ર પિતૃગૃહમાં જવાને યોગ્ય નથી. મારા જવાથી પિતૃગૃહ અપવિત્રજ થઈ જાય. મારા જેવી અધમ પુત્રીએ શ્રાવક કુલમાં ઉત્પન્ન થશે નહીં. ચિંતામણિ જેવા જૈન ધર્મને પ્રાપ્ત કરી મલિન મિથ્યાત્વમાં લિપ્ત થવું, એ કેવું અનુચિત કાર્ય કહેવાય? આ અધમ રૂષિદત્તાને હવે પિતૃગૃહના દર્શન થશે નહીં. તેના પ્રેમી પિતા અને માયાલુ માતા આ અપવિત્ર પુત્રીનું મુખ જોશે નહીં. આટલું કહે તાજ રૂષિદત્તા રોઈ

નર્મદા સુંદરી.

૧૮૧

પડી તેના નયનમાંથી શોકમય અશ્રુની ધારા ચાલવા લાગી.

રૂપિદત્તાને રૂદન કરતી જોઈ પેલા આવેલા પુરૂષને દયા આવી ગઈ. તેના નેત્રમાંથી અશ્રુના બિંદુઓ ટપકવા લાગ્યા. તે પુરૂષ બોલી શક્યો નહીં ગદ્ ગદ્ કઠથી રૂપિદત્તાની રજા માગી ચાલતો થયો. પોતે આવેલો શો આત્મક સંદેશો લાવ્યો, તેને માટે પોતાને બિંકકારવા લાગ્યો. રૂપિદત્તાના ગૃહનું આતિથ્ય લીધે વગર પરભાર્યા તેણે વર્ધ-માન નગરનો માર્ગ લીધો. કાણુ વારે રૂપિદત્તાએ અશ્રુ લુંછી જોયું, ત્યાં તે પુરૂષને જોયો નહીં. તેનું આતિથ્ય થયું નહીં, તેને માટે તેણીને અપશોષ થયો પણ તેણે વિચાર્યુંકે, આવક કુલનો સેવક મિથ્યા-ત્વીના ધરતુ આનિથ્ય કેમ પ્રકાશ કરે? તેથી તે ચાલ્યેજ ગયો હશે. આ બધું જોઈ યુવાન પુત્ર મહેશ્વરદત્ત ત્રિચારમાં પડ્યો. છેવટે પોતાની માતાને ધીરજ આપી પોતાના મોશાલની સર્વ હકીકત જણાવી દીધી.

પ્રકરણ ૯ મું

મહેશ્વરદત્ત મોશાલમાં.

રૂપિદત્તા અને મહેશ્વરદત્ત વર્ધમાન પુરની વાર્તા કરતા હતા ત્યાં રૂદ્રદત્ત આવી ચડ્યો. રૂદ્રદત્તે રૂપિદત્તાને શોક કરતી જોઈ કહ્યું. ભદ્રે, તમારો મુખચંદ્ર કેમ ગ્લાનિ પામ્યોછે? સર્વદા મંદ હાસ્યથી વિકાશિત રહેનારા મુખમાં હવે શોકની છાયા કેમ પ્રસરીછે? મહેશ્વરદત્તની સામું જોઈ કહ્યું, વત્સ, તારી માતા કેમ રૂદન કરેછે! તારા જોવો સમર્થ પુત્ર હોય ત્યાં માતાને શોક થાય એ કેવી દીલગીરી! સમર્થ સંતતિવાદી માતા એ કદિ પણ શોકનું પાત્ર થતી નથી. પુત્ર આ વખતે હું એક શુભ સમાચાર કહેવા આવ્યો છું. તારી માતા-

૧૮૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ની શોકમય સ્થિતિ જોઈ મારો જિલ્લાસ ભગ્ન થઈ ગયો છે. રૂદ્ર-
તાના આવા વચન સાંભળી મહેશ્વરદત્ત શરમાઈ ગયો. તે કાંઈ પણ
બોલ્યો નહીં. પોતાની માતાની આજ્ઞા વિના કાંઈ પણ કહેવું તે તેને
અનુચિત લાગ્યું. મહેશ્વરદત્તે જ્યારે કાંઈ પણ કહ્યું નહીં એટલે
પોતાના આજ્ઞાંકિત પુત્રની મર્યાદા સાચવવાને રૂષિદત્ત બોલી-સ્વામી,
શોક થવાનું સહેજ કારણ હતું તે આપને આ વખતે કહી સંભ-
લાવવું મને યોગ્ય લાગતું નથી. પ્રસંગે જાણાવીશ. કૃપા કરી જાણ-
વાનો આગ્રહ કરશો નહીં. તમે શુભસમાચાર શું લાવ્યા છો? તે જાણ-
વાની ઉત્કંઠા છે. તમારા જાણ્યા પછી શોક દૂર થઈ જશે. તો આ
દાસી ઉપર કૃપા થશે.

રૂષિદત્તાના આવા વચન સાંભળી રૂદ્રદત્ત બોલ્યો—પ્રિયા આજે
એક પુરુષ નર્મદાપુરીથી આવ્યો હતો. તે વ્યાપારને પ્રસંગે મને
મલવા આવ્યો હતો. વાર્તા પ્રસંગે તેને મને જણાવ્યું કે, નર્મદાપુરીમાં
સહદેવ નામે એક ધનવાન છે, તેને નર્મદા સુંદરી નામે એક પુત્રી છે.
તેના જેવું સ્વરૂપ અત્યારે ભારત વર્ષમાં કોઈ સ્થાને જ છે. જેવું તેનું
અનુપમ સૌંદર્ય છે, તેવું તેનામાં સતીત્વ છે. એ રમણી માનુષી છતાં
દિવ્ય કન્યા જેવી લાગે છે. તેનામાં સર્વ ગુણો એ સ્વતઃ વાસ કરેલો છે.
તે સતી રત્નનો નવ યૌવનમાં પ્રવેશ થયો છે. તેને લીધે તેના પિતા
સહદેવનો ચિંતામાં પ્રવેશ થયો છે. તેવી પુત્રી રત્નને મોગ્ય પતિ
શોધવામાં તે અહર્નિશ ચિંતન કર્યો કરે છે. તેના આવા વચન
સાંભળી મેં વ્યાપારીને જણાવ્યું કે, એ સહદેવ મારો શાલો થાય છે.
તેની બેન રૂષિદત્તાનો હું પતિ છું. રૂષિદત્તાથી મહેશ્વરદત્ત નામે
એક મારે પુત્ર થયેલ છે. તે સર્વ ગુણ સંપન્ન છે. મારે પોતાના પુત્રની

નર્મદા સુંદરી.

૧૮૩

પ્રશંસા કરવી તે યોગ્ય નથી તથાપિ તેની પરોક્ષ પ્રશંસા કરવામાં દોષ નથી. પુત્ર મહેશ્વરદત્ત બાદ્ય વયથીજ કલા કૌશલ્યમાં નિપુણ છે. માતા પિતાની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તનારો છે. તે અઘાપિ વિવાહિત થયો નથી.

મેં આ પ્રમાણે કહ્યું, એટલે તે પુરૂષ બોલ્યો—ભદ્ર, તમે સહ-દેવના સંબંધી છો એ જાણી મને વધારે હર્ષ થયો છે. સહદેવનું કુટુંબ નર્મદાપુરમાં ધાર્મિક કુટુંબ ગણાય છે. તેના ગૃહસ્થાનાસમાં શ્રાવકના સદાચાર વાસ કરી રહેલા છે. તેની સુંદર પુત્રી નર્મદા સુંદરી ધર્મ રાગથી રંગિત છે. તેણીમાં સ્વભાવથીજ સતી ધર્મનું પવિત્ર તેજ ઝલકે છે એ બાલાનો વિવાહ સંબંધ જે તમારા પુત્ર મહેશ્વરદત્ત સાથે થાયતો તે સુવર્ણ સાથે રત્નતો યોગ થવા જેવું છે. બડી મહેશ્વરદત્ત સર્વ રીતે માતુલ પુત્રી સાથે પરણવા અધિકારી છે. ભદ્ર, જે તમારી ઇચ્છા હોયતો આ સમાચાર સહદેવ શેઠને હું પોતેજ જણાવું. સહદેવ તમારા સંબંધને લીધે એ વાતનો હર્ષથી સ્વીકાર કરશે અને થોડા સમયમાં તેના ભાણેજ મહેશ્વરદત્તને પોતાને ઘેર બોલાવશે. આટલું કહી તે પુરૂષ વ્યાપારના કાર્યને લઈ અત્યારે વીદાય થયો છે. મેં કાર્ય કરવાને તેને હર્ષથી સંમતિ આપેલી છે. તેને વિદાય કર્યા પછી આ શુભ સમાચાર તમને નિવેદન કરવા હું અહીં આવ્યો છું. કહો, કેવા આનંદની વાત? હવે તમારા હૃદયમાં શામાટે શોક રહે? શોકના અંધકારને દૂર કરવા આ વૃત્તાંત તમને શીતલ તેજ વાલા ચંદ્ર જેવું થશે.

અપુર્ણ.

૧૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા

(અનુસંધાન ગત અંકના પ્રષ્ટ ૧૬૬ થી.)

પ્રતિદિનના નિયમ પ્રમાણે શ્રી વિમલચંદ્ર સૂરિ પ્રતિક્રમણાદિ ક્રિયા કરી પ્રસન્ન ચિત્તે બેઠા હતા. આજે વિદ્વાન શિષ્યો કેવા પ્રશ્ન કરશે તે વિષે ઊત્કંઠા રાખતા હતા. તે સમયે સર્વ જિજ્ઞાસુ શિષ્યો એકત્ર થઈ વિચાર કરતા હતા. કે, આજે કેવા પ્રશ્ન કરવા? છેવટે નિર્ણય કર્યોકે, જેના હૃદયમાં જે પ્રશ્ન કરવાની સ્ફુર્તિ થાય તે સર્વની સમક્ષ પ્રગટ કરવી. તેવામાં એક યુદ્ધિમાન શિષ્યે આ પ્રમાણે કહ્યું, ભદ્ર, આપણે શાસ્ત્રથી નરકનું સ્વરૂપ જાણીએ છીએ; પણ તે દ્રવ્ય થી જાણીએ છીએ પણ તે ભાવથી નરક કેવું હોવું જોઈએ. જે પીડા નારકી અનુભવેછે, તેવી પીડા પ્રાણીને ભાવ સ્વરૂપે કઈ સ્થિતિમાં થાયછે? તે આપણે જાણવું જોઈએ. આપણા વિદ્વાન ગુરુ મહારાજના મુખથી તે નરકનું સ્વરૂપ જાણી આપણને અપૂર્વ લાભ થશે. અને આપણા ચારિત્રાચારમાં પ્રવર્તન વિષે આપણને ઊત્તમ અવલંબન પ્રાપ્ત થશે. તે સાંભલી મુનિ મંડલ હર્ષ પામ્યું અને તેના સદ્ વિચારને સર્વથી અભિનંદન મળ્યું.

ક્ષણવાર પછી બીજા વૈરાગ્યભૂષિત વિદ્વાન અનગારુણ્યોલી ઉઠ્યા- મુનિવરો, આ જગતમાં ખરૂં સુખ કયું? સુખ શબ્દનો અર્થ ગમે તે પોત પોતાની અનુકૂલતા પ્રમાણે કરેછે. કેટલાએક જેથી મનને આનંદ થાય તે સુખ માનેછે. તે આનંદ કેવા પ્રકારનોછે? ક્ષણિએ સ્થાયી છે? તેનું પરિણામ કેવું છે? અને તેથી કેવી જાતનું સુખ થાયછે? ઈત્યાદિ સુખને માટે અનેક રીતે વિચારવાનું છે તો ખરેખર સુખ

વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૧૮૫

શું કહેવાય? તે આપણે જાણવું જોઈએ. આપણા મુનિ ધર્મમાં પણ અમુક પ્રદારના મુખની અપેક્ષા રહેછે, માટે તે વિષે પ્રશ્ન કરવાની જરૂર છે. તે સાંભલતાંજ સર્વ મુનિઓએ આનંદ પૂર્વક તેમાં સંમતિ આપી.

ત્રીજા સત્ય ઉપર પ્રીતિવાલા મુનિએ જણાવ્યું, ભદ્ર, મારી ઈચ્છા સત્ય જાણવાની છે. મૃધાવાદ ન બોલવો તે સત્ય છે, એમ આપણે જાણીએ છીએ પણ ખરૂં સત્ય કયું? તે આપણા પરમ પૂજ્ય ગુરૂશ્રીના મુખથી જાણવું જોઈએ. સત્યતત્ત્વના જ્ઞાનથી આપણા ચારિત્રને પુર્ણ પુષ્ટિ મલશે તેમજ ગૃહ ધર્મના અધિકારને સ્વધર્મમાં ઉત્તેજન મલશે, માટે તે વિષે આપણે ત્રીજું પ્રશ્ન કરીએ. તે મુનિ ના આ વિદ્વત્તા ભરેલા વિચારને સર્વેએ સાનંદાશ્ચર્ય સાથે અભિનંદન આપ્યું.

ચોથા એક કુશાગ્ર બુદ્ધિવાલા મુનિએ જણાવ્યું કે, આ જગતમાં પ્રિય વસ્તુ શા છે? તે આપણે જાણવું જોઈએ. જે વસ્તુનારક્ષણથી પ્રાણી આનંદ પામે, જેને માટે પ્રાણી સર્વદા ભય રાખ્યા કરે તેવો પ્રિય પદાર્થ કયો છે? તેજે સૂરિશ્રીના મુખ કમલથી જાણવામાં આવશે તો આપણા જ્ઞાનમાં સારો વધારો થશે. તે સૂક્ષ્મ બુદ્ધિવાલા શિષ્યના પ્રશ્નને સર્વે મલી ઊત્સાહ આપ્યો આ ચાર પ્રશ્નોના સદ્બોધક ઉત્તર સાંભલતા તેઓ તત્પર થયા.

પછી સર્વે મંત્રી વિનય પૂર્વક પોતાના ગુરૂવર્યની પાસે આવ્યા અને અંજલિ જોડી આ પ્રમાણે પ્રશ્ન કર્યો “કો નરક” “ખરૂં નરક કયું” “સૂરિશ્રીએ ક્ષણવાર વિચારી કહ્યું” “વરવશતા” પરાધીન પડ્યું તે સાંભલતાંજ સર્વ મુનિમંડલ સાનંદાશ્ચર્ય થઈ ગયું. પછી બીજે

૧૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન કર્યો “કિં સૌભ્યં” “અરૂં સુખ કયું?” સૂરિવર્ય તરતજ બોલ્યા “સર્વસંગ વિરતિ” “જે સર્વ સંગથી વિરામ પામવું, તે અરૂં સુખ છે.” આ ઉત્તર સોમલતાંજ તેમને વિશેષ આનંદ થઇ આવ્યો. પછી તત્કાલ ત્રીજો પ્રશ્ન કર્યો—“કિંમત્યં” સત્ય શું? ગુરૂવર્ય દાણવાર વિમર્શ કરી બોલ્યા. “ભૂતહિનં” “સર્વ પ્રાણી માત્રનું હિત કરવું તે અરૂં સત્ય છે.” આ ઉત્તર ધ્વણ કરતાંજ તેમના આરિત્રમય આત્માને પરમ આદહાદ પ્રાપ્ત થયો. દાણવારે મુનિમંડલે પુનઃ ચોથો પ્રશ્ન કર્યો. “કિંમેયઃ પ્રાણિનામ્” “પ્રાણીઓને પ્રિય શું છે? ગુરૂશ્રીએ તાત્કાલિક ઉત્તર આપ્યો “અમ્ભઃ પ્રાણ” આ ઉત્તરથી પણ સર્વે શિષ્યો અંતરંગ આનંદને પ્રાપ્ત થયા.

જીપરના ચાર પ્રશ્નો ઉપર વિવેચન કરતાં સૂરિ પ્રિય શિષ્યો, પ્રથમના પ્રશ્નોત્તરમાં કહેવામાં આવ્યું કે, “પરાધીનપણું એ અરૂં નરક છે” તે વિષે તમારે બુદ્ધિબલથી વિચાર કરવો. આ જગતમાં વિરતકે અવિસ્તરને પરાધીનતામાં મહત્ દુઃખ છે, જ્યાં સુધી માણસ સ્વતંત્રતાનો આનંદ ભોગવતો નથી ત્યાં સુધી તેનું જનિત નારકીના જેવી સ્થિતિ ભોગવે છે. જોકે અમુક રીતે પરાધીનતા સુખ દાયક ગણેલી છે પણ તે ઉત્તમ સદ્વૃત્તને અનુસરીને છે, જમક શિષ્ય ગુરૂની આજ્ઞાને લઇ પરાધીન છે, પુત્ર પોતાના માતા પિતાની આજ્ઞાને લઇ પરાધીન છે અને કુલીન કાંતા પતિની આજ્ઞાને લઇ પરાધીન છે પણ તે પરાધીનતા પરિણમે તેમના ઉત્તમહિતનું પોષણ કરનારી છે પણ પરાધીનતા સેવ્ય સેવક ભાવે કે મોહાત્મક ભાવે રહેલી હોય તેજ અધમ પરાધીનતા છે અને તેવીજ પરાધીનતા નરકની વેદના સમાન છે તેવી પરાધીનતા વાલો ચિંતા મગ્ન માણસ અધમ

નિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૧૮૭

સ્થિતિ ભોગવંછે. જેવી માનવ જીવનમાં પરાધીનતા દુઃખ દાયક છે, તેવી તિર્યંચના જીવનમાં પણ છે. પાંજરામાં પૂરાએલા શુક વિગેરે પક્ષિઓ અને વાહનની પરાધીનતા ભોગવનારા અશ્વ બેસ વિગેરે પશુઓ વનમાં સ્વતંત્ર નિચરનારા પશુ પક્ષી જેવા સુખી હોતા નથી. એથી જ કહ્યું છે કે, “પરાધીનતા એજ ખરું નરક છે.”

ખીજ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે “જે સર્વ સંગથી વિરામ પામવું તે ખરું સુખ છે.” એ પણ તમારા અનુભવની વાત છે. યુદ્ધસ્થાનમાં સ્ત્રી પુત્રાદિકના સંગમાં પડેલા મોહી મનુષ્યોના કરતાં સ્વેચ્છાએ વિચરતા અને નિઃસંગ થઈ ફરતા મુનિવરો કેવા સુખી છે! સંગના મહા દોષથી દૂર રહેતા માટે જૈન શાસ્ત્ર વારંવાર પ્રતિબોધ આપ્યા કરે છે. ચારિત્ર ધારણ કર્યા પછી પણ સંગના મહા દોષથી દૂર રહેવા મુનિઓને વારંવાર તેમના આચારના સૂત્રાત્મક સિદ્ધાંતો બોધ આપે છે, અને જ્યાં તેઓના પૂર્વજા સંસારી-સંબંધીઓ વસતા હોય ત્યાં વિશેષ પ્રસંગ રાખવાની મના કરે છે. શિષ્યો, આ પ્રશ્નોત્તરથી તમારે સર્વોત્તમ બોધ લેવો છે. જ્યારે સર્વ સંગની વિરતિ પ્રાપ્ત થાય તો પછી સ્વતઃ સુખજ સંપાદન થાય છે. વિવિધ પ્રકૃતિના મનુષ્યો અનેક પ્રકારે સુખ માની બેસે છે. પણ તે સુખ મધુ બિદુના દ્રવ્યોંત જવું છે. જ્યાં સુધી સર્વ સંગથી વિરતિ સંપાદન થઈ ન હોય ત્યાં સુધી કોઈ પણ સ્થાને ખરું સુખ મલતું જ નથી. માટે જ કહેવામાં આવ્યું છે, કે “જે સર્વ સંગથી વિરામ પામવું તેજ ખરેખરું સુખ છે.”

ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “સર્વ પ્રાણી માત્રનું જ હિત કરવું, તેજ ખરેખરું સત્ય છે.” શિષ્યો, આ ઉત્તર સર્વ મનુષ્યમાત્રને

૧૮૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સત્ત્વ દ્વંદ્વમાં મનન કરવા યોગ્ય છે. સત્ય શબ્દનો અર્થ ખરી રીતે પ્રાણીભાવના હિતમાં સમાય છે સત્ય એટલે સાચું, તે વચનથી ક્રિયાથી અને સ્વર્ધર્મથી થઈ શકે છે કોઈનું હિત કરવું તે સત્ય હોય તે જ થઈ શકે છે. સર્વથા હિત કરવાની બુદ્ધિનો સંબંધ સત્યની સાથે જ રહેલ છે. જે મનુષ્ય સત્પ્રવર્તનમાં રહેતો હોય, તેનામાં સર્વનું હિત કરવાની બુદ્ધિ સ્વતઃ ઊદ્ભવે છે. જેના શુદ્ધ અને પવિત્ર દ્વંદ્વમાં સર્વનાં શુભ ચિંતન રૂપ વિચારની શ્રેણી ચાલ્યા કરે છે. તે ખરેખરો સત્ય માર્ગનો અનુમાયી છે. જ્યાં સત્ય હોય ત્યાં સર્વ તરફ હિત બુદ્ધિ હોય છે. અને જ્યાં સર્વ તરફ હિત બુદ્ધિ હોય ત્યાં સત્ય હોય છે. તેથી જ કહેવામાં આવ્યું છે કે, “સર્વ પ્રાણીભાવનું હિત કરવું. તે જ ખરેખરું સત્ય છે” ચોથા પ્રશ્નોત્તરમાં કહ્યું કે “પ્રાણીઓને સર્વથી પ્રિય પ્રાણ છે” શિષ્યો આ પ્રશ્નના ઉત્તર વિષે જટલું વિવેચન કરીએ તેટલું થોડું છે. તેમ જ તે વિષે તમો પણ સારી રીતે જણાવો. પ્રાણીઓને સર્વથી પ્રથમ સંભાલવાનું એ જ હોય છે કે, પોતાના પ્રાણનું રક્ષણ કરવું. પ્રાણની રક્ષા માટે પ્રાણીઓ સર્વ જાતના પ્રયત્ન કરે છે જગતમાં સર્વને જીવન જળવાની પ્રબલ ઇચ્છા હોય છે. એવા ઉત્તમ હેતુ થી જ આપણા સનાતન ધર્મમાં અહિંસાનો બોધ કરેલો છે, પ્રાણનો વિયોગ કરાવવો એ હિંસા શબ્દનો અર્થ છે. સર્વને પ્રાણ પ્રિય હોય છે અને તેવી બીજી પ્રિય વસ્તુ તેના સમગ્ર જીવનમાં કોઈ પણ સ્થાને હોતી નથી તેથી જ કહેવામાં આવ્યું છે કે, “પ્રાણીઓને ખરી પ્રિય વસ્તુ પ્રાણ છે”

આ પ્રમાણે ચારે પ્રશ્નો ઉપર વિવેચન થયા પછી સૂરિશ્રી વિરામ પાંડ્યા અને તેમના શુદ્ધ ભક્ત શિષ્યોએ વિનયથી વંદના કરી તે સદ્બોધક ગાથાને નીચે પ્રમાણે કંઠસ્થ કરી લીધી—

આત્માને કર્મ બંધમાંથી મુક્ત કરવાનો ઉપાય.

૧૮૯

~~~~~

કો નરકઃપરવશતા કિં સાયરું સવ સંગવિરતિયાં ।

કિં સત્યં ભૂતહિતં કિં પ્રેયઃ પ્રાણિનામસવઃ ॥૧૩॥

શિષ્ય—નરક કયું?

ગુરુ—પરાધીનતા.

શિષ્ય—સુખકયું?

ગુરુ—સર્વ સંગથી વિરામ પામવું તે.

શિષ્ય—સત્ય કયું?

ગુરુ—પ્રાણી માનવું હિત કરવું તે.

શિષ્ય—પ્રાણીઓને પ્રિય શું?

ગુરુ—પ્રાણ.

અપુર્ણ.

આત્માને કર્મ બંધમાંથી મુક્ત કરવાનો ઉપાય

આ સંસારનું સ્વરૂપ જાણખું, એ પ્રથમનો દુર્ધટ છે. તે પછી એ સંસારમાંથી મુક્ત થવાના ઉપાયો શોધવા એ અતિ દુર્ધટ છે. તેથી પ્રથમ સંસારનું સ્વરૂપ યથાર્થ જાણી તેમાંથી મુક્ત થવાના ઉપાયો શોધવા જોઈએ. જ્યારે ભવિજનને સંસારના વિચિત્ર સ્વરૂપનું જ્ઞાન થાય એટલે તે ઉપર વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે. વૈરાગ્યમય દ્વંદ્વમાંથી સ્વતઃ મુક્ત થવાના ઉપાયો સુઝી આવે છે. જો જીપાય મહોપજારી શ્રી તીર્થંકર પ્રભુએ જીપદેશ દ્વારા સૂચિત કર્યા છે. એ દુઃખમય સંસારમાંથી આત્માને મુક્ત કરવા માટે કર્મનું સ્વરૂપ યથાર્થ જાણવું જોઈએ કર્મની વિવિધ પ્રકૃતિઓ અને તેના ભેદો જાણવામાં આવ્યાથી ભવિ પ્રાણી તેવા કર્મના પ્રબલ પ્રવાહમાં તણાઈ જતાં આત્માને તેઓમાંથી બચાવે છે.

તે કર્મની પ્રકૃતિના સવિસ્તર વિવેચનો તે તે વિષયના અર્થોમાં

૧૯૦

આત્માનાં ૬ પ્રકાર.

લખેલા છે. તે સર્વના સાર રૂપે સ્થાનાંગ (ઠાણાંગ) સૂત્રમાં ચોથા ઠાણામાં તેનું સંક્ષિપ્ત વિવેચન આ પ્રમાણે આપેલું છે. કર્મ બાંધવાના મૂલ હેતુ ચાર પ્રકારના અને ઉત્તર હેતુ સત્તાવન પ્રકારના છે. તેમાં ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ આવૃત્ત, ૩ કષાય, અને ૪ યોગ એ ચાર મૂલ હેતુ છે, તે ઉપરથી સત્તાવન પ્રકારના હેતુ આ પ્રમાણે પાંચ મિથ્યાત્વના, બાર આવૃત્તના, પચવીશ કષાયના અને પંતર યોગના એમ મલી સત્તાવન ઉત્તર હેતુ થાય છે. તેઓના નામ આ પ્રમાણે ૧ અભિચ્છિક, ૨ અનભિચ્છિક, ૩ અભિનિવેશિક, ૪ કુપ્રાવચ્છિક અને ૫ સંશયિક એ પાંચ મિથ્યાત્વના હેતુ. ૫ પચેન્દ્રિય, અને ૬ હુમન એ છ અનિયમિત અને ૬૫૮ કાય જંતુની હિંસા એ બાર આવૃત્તના હેતુ ૪ અનંતાનું બંધી ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ તથા અપ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ તથા ૧૨ પ્રત્યાખ્યાની ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ તથા ૧૬ સંજ્વલન ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ ૧૭ હાર્ય, ૧૮ રતિ, ૧૯ અરતિ, ૨૦ શોક, ૨૧ લપ્, ૨૨ દુઃખ, ૨૩ પુવેદ ૨૪, સ્ત્રીવેદ અને ૨૫ નપુસકવેદ એ પચવીશ કષાયના હેતુ ૧ સત્યમન, ૨ અસત્યમન, ૩ મિશ્રમન અને ૪ વ્યવહારમન ૫ સત્યવચન ૬ અસત્યવચન, ૭ મિશ્રવચન અને ૮ વ્યવહારવચન, તથા ૯ ઔદારિક, ૧૦ ઔદારિકનો મિશ્ર, ૧૧ વૈક્રિય, ૧૨, વૈક્રિયનો મિશ્ર, ૧૩ આહારક ૧૪ આહારકનો મિશ્ર, અને ૧૫ કર્મણુકાય યોગ એ પંતર યોગના હેતુ એ સત્તાવન હેતુઓ જીવને કર્મ બાંધવામાં ગિત્ર રૂપ ગણેલા છે.

કારણકે, તે સહચારી પણથી જીવની સાથે અભેદ પણાને પામે છે. જીવના આ સત્તાવન કર્મ બાંધના હેતુ ૩૫ સહચારી મિત્રો પણાં સમર્થ છે. તેઓના તાબામાં સંખ્યાતા, અસંખ્યાતા અને તા

આત્માને કર્મ બંધનમાંથી મુક્ત કરવાનો ઉપાય ૧૯૧

સેવકો રહેછે તેઓમાં બે મિથ્યાત્વછે, તેની અંદર ઘણું તાર તમ્મ્ય છે. તે ૧ સાદિસાંત, ૨ સાદિઅનંત, ૩ અનાદિસાંત ૪ અનાદિઅનંત એમ ચાર પ્રકારે મિથ્યાત્વનું તારમ્યછે. જે મિથ્યાત્વ વિષે ધનાસાર્થવાહ, જમાલીગોશાલો; ભવ્યસિદ્ધિકાવ, અભવ્યસિદ્ધિકા અને દુર્ભવ્યજીવના દ્રષ્ટાંત તેના તારમ્યને લઈ આગેલાછે. એવા પણ અર્થછેકે, આદિ અંત સહિત મિથ્યાછે. આદિછે અને અંત નથી એવો ભેદનથી. આદિ નહીં અને અંતછે. અને આદિ અંતછે નહીં.

પાંચેદ્રિયના તેવીશ વિષય અને તેવા બસોનેબાવન વિકારો હોય છે. શ્રવણેદ્રિય ૧ સચિત્ત, ૨ અચિત્ત, ૩ મિશ્ર એ ત્રણ રાગથી તે ૩ ત્રણ રાગથી ૩ ત્રણ દ્વેષથી એમ છ થાય, તે છ ગમતા અને અણગમતા એમ બાર વિકાર શ્રવણેદ્રિયના થાય છે. ચક્ષુ ઇંદ્રિયના પાંચ વર્ણ તે સચિત્ત, અચિત્ત અને મિશ્ર—એમ ત્રણ ત્રણ ગણતા પંચર થાય તેમને રાગ તથા દ્વેષ સાથે ગણતા ત્રીશ થાય, તે ત્રીશ ગમતા અણગમતા એ પ્રકારે લેતાં સાઠ વિકાર ચક્ષુ ઇંદ્રિયના થાય છે.

નાસિકાના બે વિકાર, સચિત્ત, અચિત્ત અને મિશ્ર સાથે લેતાં છ થાય. તેને રાગ તથા દ્વેષથી લેતાં બાર થાય. તે બારને ગમતા અને અણગમતા સાથે લેતા નાસિકા ઇંદ્રિયના ચોવીશ વિકાર થાય છે.

જીહ્વાના પાંચ વિકાર, તે સચિત્ત અચિત્ત અને મિશ્ર સાથે લેતા પંચર થાય. તે પંચરને રાગ તથા દ્વેષથી લેતા ત્રીશ થાય. તે ત્રીશને ગમતા તથા અણગમતા સાથે લેતા જીહ્વા ઇંદ્રિયના સાઠ વિકાર થાય છે.

સ્પર્શના આઠ વિકાર, તે સચિત્ત, અચિત્ત અને મિશ્રની સાથે લેતા ચોવીશ થાય. તેને રાગ તથા દ્વેષથી લેતા અડતાલીશ થાય.

૧૯૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે સર્વને ગમતા તથા અણુગમતા સાથે ગણુતાં સ્પર્શ ઇન્દ્રિયના છન્નુ વિહાર થાય છે.

એવી રીતે તે પંચેન્દ્રિયના બસોનેબાવન વિકાર થાય છે. તેમાં કષાયના તથા ક્રોધના મહી પોણાનવસો, માનના પોણાનવસો, માયાના પોણાનવસો અને લોભના પોણાનવસો—એ ચારેના મહી એકંદર પાંત્રીસો (૩૫૦૦) ભેદ થાય છે.

ઉપર પ્રમાણે અનંતા ભેદમાં આત્મા ફસાઈ જાય છે. તે નીકલવાનો પ્રયત્ન કરે છે તથાપિ એ કર્મના મહા જલમાંથી તદ્દન મુક્ત થઈ શકતો નથી. તેથી ભવિ પ્રાણીએ એ વિષયનું વિચાર શ્રેણિમાં પુનઃ પુનઃ મનન કર્યા કરવું અને તે કર્મની મલિનતામાંથી આત્માને મુક્ત કરવાના ઉપાયો વારંવાર આચરવા. તેમાં સર્વોત્તમ ઉપાય એ છે કે, યોગ, ભક્તિ, વૈરાગ્ય, અને જ્ઞાનના સદ્બોધક ગ્રંથો વાંચવા. નિવૃત્તિ અને નિષ્કૃતિ એ બે વિષયનો સતત અભ્યાસ કરવો. પ્રવૃત્તિ અને પ્રકૃતિ એ બંનેનું સમાલોચન કરવું. આ ઉપાય યોજવાથી એ પૂર્વોક્ત હેતુઓ જીવની સાથેની મલિન મૈત્રિને છોડી દે છે. જ્યારે તેઓ નિઃસ્નેહ થઈ જુદા પડ્યા એટલે આત્મા અંતરાત્માની સિદ્ધિ શ્રેણિને પ્રાપ્ત કરે છે અને અંતે નિષ્કર્મ થઈ પરમ પદને સંપાદન કરે છે.

લી. મુનિ રત્નવિજયજી.

સ્થલ ઉપરિયાલાજી તીર્થ,

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

મુનિ વિહારથી થતા લાભ.

ભારત વર્ષમાં પ્રખ્યાત થઈ ગયેલા આચાર્ય શ્રી વિજ્યાનંદ શ્રીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પન્થાસ